

Nyåhrs lyckönskan öfwer den ehreborne och wälachtade herren herr Christophe...

Carlander, Joseph Johannis

1 Ic 1693 Wijkare, Christopher

National Library
of Sweden

99.

Nyåhrs Tyckönstan

Öfwer den

Ehreborne och Wälachtade Herren

Herr Christophher
Wiskare/

Förnåhm Köp - och Handelsman utthi
Gamble Carleby.

Anno 1693 den 1 Januarii

UPPERA/

Tryckt af Henrich Keiser/ Kongl. M. h och Acad. Booktr.

93

ex/3

När jag wld Pindi Berg/ der wijsa Pallas bor
Rätt enslig satt engång/ belagd med ångstan stor;
Äå tänckte jag wed mig/ hur' bin b a Herren blijda
Allting bestorer om/ som ser i Werlden wiida?
Fast stundom synes så som Gud ey höllo wård
Om menniska wår/ om någons Huus och Gård;
Och lil som af en slump fast många saaker hända
Lijft hafzens wågar/ som sig up och neder wända.
Nu går alt Lyckligst an: Ey sållan åter ser;
At swära lyckans Hand för glädie möda ger;
En sättes häfftigt an af hårda Siukdoms ijar/
En annan i sin Sång med lustig sundheet hwilar/
En samblar Ristor full/ blije utan möda Rik/
En ann' af armod tryks/ och är en Irus lik.
Fast mångaen säger så: Gull är den ägodelar
Har ärfft ell' skaffat sig; ty honom intet felar;
Ey hafwer han behof/ at sökia andras Råd;
Ey någon lista til; ey wända andras Råd.
Men illa! werldzens Gull så mångaes hertan twingar
Och så om mörcta Natt/ som liwa dagen stinger
At ey uthtalas kan: mång Rikis tal är så:
Den intet skäter om/ at Gull och Agor få/
Han är ett Wåap den boer ey mannemo, na Tanckar/
Som sätter ey sitt Gull til jallhey fasta Anckar.
At äga Gull är godt; det rekar jag ey til;
När man det brukar rätt och an rom dela wil/

Min mening denna är: at Godz för högt wärderas/
 Och för sin sällhet haas: Säg mig hwad är det mera/
 In wara Dag och Natt en ringa Jordklimpz Träl
 Til hwilkens hela tienst han lemna Krop och Stäl;
 Ja mången Nijl som haas af Agor säckar stinna
 Är snål en Strigbuul/ som brukar måst at skinna;
 Doch blifwer aldrig mått wil hafwa mer och mer/
 Hopkrassar Dag från Dag åth fyrcken hiertlig ler!
 Så går det/ men hwad mer/ han yftwes/ stolt sig ställer/
 Och räknar sig fast hög/ fast än han ringa gäller.
 En sådan afwelsman han gör ey något gagn/
 Men genom nidingz wärck bortskämmer lyckans wagn!
 Som hon haas honom fått/ det är hans högsta nöije
 At hålla annat Foll för Mart/ för glijs och löije.
 I haas Her Handelsman fast bättre konsten lärde
 At bruka lyckans gunst: Ehrt Namn är loford wärde/
 Ehrt ijd/ Er högsta flist är stadsse dugden hylla;
 Ehrt enda nijtey är med ågor Risor fylla.
 För Eder godhets prof I söken rychte så
 Som skal i tidzens Book inskriwit alltid stå.
 I hafwen/ det jag weet städz wijsdom welat lysa;
 In skal Ehrt Dugdenamn bland andra mennskior lysa.
 Om Eder godheet jag wäl skulle skrifwa mer/
 Men hwar som feelas här/ den lärde Clio ger
 Wid handen. Lestwen säll i många Åhr och dagar/
 Dat wär himbas Quo alt wäl och nådlig lagar
 Med Eder tela Huns; här med til slut far wäl/
 Jag önskar än engår g! at I må lefwa Säll!

JOSEPH Carlander J. R.

Gavotte L. Amour.

1.

Dch hur skal jag sågsam möta/
 Dig o trefalt wackra dag/
 Och med billigt lof ord sköta/
 Dygdzens zjir och före traf
 Ty det äther Phoebus blanka
 Geer Her Wijkar friskt och sund
 Och all dygder samman sancta/
 På des fasta sinnes grund/
 Sij det geer mång gläder tancta/
 Os på denna Ny åhrs stund.

2.

Såsom åhret öfer dagar/
 Nu til wekor månar seen/
 Så Her Wijkars slijt behagar/
 Sprida uth mång fruchtig gren/
 Af Gudz fruchtans ädla kärna/
 Af ett redligt sinnes stamm/
 Hwarför lyckan til ehr gärna/
 Sijter lijksom til sin Hamn/
 Och förutan afwundz tärna/
 Hwijlar sig uthi ehr Samn.

3.

Om man wis ehr fromhet skoda
 Huru uppenbar hon är/
 Och ehr mildhet rätt beboda/
 Som så mången föder och kläder/
 Har ey dagen mycket skryta
 Af sin klara lyfningz art/
 Medan han den plå ombyta/
 Men ehr sinnes lijka fart/
 Tåhl ey någon ehr tillijta/
 Hielplös som ey tröst får snart.

4.

Ja/på mig i hafwen gutet.
 Eder warma Hiertelag
 Mång wålgärning/ mig för skutet
 Mycket nöje och Behag/
 Hwar emot jag ey frambara/
 Gitter än ett tacksamt sinn'
 Med dhe rader som sku' låra
 Hur jag/ mig/ skådz lägger winn/
 Ehr på annat alt sätt åhra/
 Och fördubla önskan min.

5.

Himmel låt din figue kallas/
 Uppå detta Nya åhr/
 Öfwer Wijkar ömmtigt hålla/
 Sig förutan Pust och Tåhr/
 Sij at alt med honom spelar/
 Hwad han frestar och förfar
 Och på helsta fröjd ey feblar/
 Des du honom gammal tar
 Och en ewig lust meddelar/
 Bland din H. Englars Skaar.

JACOB Werander C.F.